

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 9. Controversiæ adversus hasce Theses motæ successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. palam testabatur, quod se incio ac in-
A. C. 1611. consulto fuissent expositæ, cum ipse
 durantibus hisce comitiis nulla in suo
 conventu auctoritate polleret, de ce-
 tero autem juxta Curia Regiæ inter-
 dictum omnibus Magistris injunxisset,
 ut hæc Theses non impugnarent, id-
 que R. P. Generalis jam Præfidi & ejus
 defendenti prohibuisset. Hoc audito
 Richerius, revocato oppositionis decre-
 to, Patri Coiffetau insinuabat, ut ad
 sedandam hanc litem quidam Bacca-
 laureus unam ex tribus assertionibus
 aggrediretur, Præses vero mox respon-
 deret, sibi a suo P. Generali vetitum
 esse, de his in Francia respondere.

§. IX.

*Controversiæ adversus hæc Theses
 motæ successus.*

*Argentæ
 l. c.*

Placuit Gallis hoc Syndici consilium,
 juxta quod Claudius Bertin primi
 Ordinis Sorbonicus Magister ita exor-
 sus est: Quicquid adversatur æcume-
 nico & legitimo Concilio est hæreticum,
 hæc Thesis: *in nullo* &c. adversatur,
 igitur &c. Verum ad hanc vocem Se-
 dis Apostolicæ Nuntius infremere cæ-
 pit, Præses vero mox assurgens ait:
 „noli dicere hæreticum, satis est, si di-
 „cas, *falsum aut erroneum.* Ego autem
 profi-

„profiteor, quod has Theses non Aca- Sæc. XVII.
 „demiam offendendi, sed veritatis in- A. C. 1611.
 „quirendæ animo exposuerim, si au-
 „tem in vestra Academia veritatem dis-
 „quirere non licet, ubinam gentium
 „enucleabitur? hanc quoque thesin non
 „tanquam de fide, sed velut problema-
 „ticam exposui, a multis aliis Acade-
 „miis propugnata. „ Ad hæc Papæ
 Nuntius omnino de hoc argumento di-
 sputari præcepit, applaudente Scap-
 pio ejus Auditore. Tum vero inter
 Doctores Gallos, & Academicos & Au-
 ditores ingens exortum est murmur &
 conclamatio: Sanguinius quoque Cu-
 riæ Consiliarius thesin publice dilace-
 randam, Hacquevillus vero Præses
 hanc propositionem esse hæreticam con-
 tenderunt. Sedato nonnihil tumultu
 Cardinalis Perronius iterato affirmabat,
 hanc quæstionem esse problematicam
 ob exceptiones, quas Ultramontani
 Concilio Constantiensi opponerent. Dein
 Richerium Syndicum ad se accersiri
 jussit, ab eo sciscitatus, ecquid causæ
 habuisset, ut super hos articulos, insu-
 perhabito Regio mandato disputari
 præcepisset, & an censeret de illis di-
 sputandum esse? Ad hæc reposuit Syn-
 dicus, quod id fecerit, ut quodam actu
 publico & Præsidis oppositione mani-
 festum fieret, doctrinam Facultatis sar-

Sæc. XVII. tam servari, hoc vero Curiae manda-
 A. C. 1611. tum soli Præsidi & Parisino Priori in-
 notuisset, ipse autem probe nosset, Re-
 gios Consules haud ægre laturos, si
 antiqua doctrina per ejusmodi publi-
 cam intercessionem vindicaretur: de
 cetero Cardinalis judicio relinqueret,
 an hæc controversia nunc pertractanda
 vel silentio premenda foret? His au-
 ditis Præses iterata obtestatione inter-
 posita, sede hac thesi responsurum asse-
 ruit. Annuente igitur Nuntio Aposto-
 lico Bertinus Doctor sic prosequebatur:
*Hæc pars in Concilio per Martinum V.
 approbato damnata fuit, falsa igitur &
 erronea est.* Præsidi autem id expli-
 cante de schismatis tempore vel Papa
 dubio, aliasque solutiones adducente
 Cardinalis Perronius disputationi finem
 imponi jussit, Syndicus vero impense
 eum rogabat, ut Bertinus suum ar-
 gumentum prosequi permetteretur, qui
 etiam hæc opposuit: *quicquid Papa ex
 Cathedra respondet, aut confirmat, est de
 fide, sed Martinus V. omnia acta Concilia-
 liter facta confirmavit &c.* Cum autem
 Præses reponeret, Martinum dissoluto
 Concilio per specialem Bullam Wiclefi
 & Hussi errores damnasse, idque ar-
 gumento esse, quod decreta quartæ
 & quintæ Sessionis minime roborasset,
 ad hæc objecit Bertinus, inauditum
 esse,

esse, quod, qui Concilio, dum delibe-
raretur, interfuisset, & eidem qua Papa,
dum concluderetur, præsens fuisset,
quædam Synodi acta pro animi sui ar-
bitrio comprobaret, alia vero respue-
ret: sicut nec Papa, quamvis absens
fuerit, singulos Tridentini Canones per
singularem Bullam approbavit, dein
Bertino argumentum suum ulterius
promovente, Cardinalis Perronius re-
lictâ hac quæstione de Eucharistia di-
sputandum indixit, quo factò hæc con-
certatio finem habuit. Postrema die
Maji alia habebatur disputatio, ea ta-
men lege, ut nullus argumentum pro-
poneret contra hanc thesin præter alias
sexaginta duas tunc expositam: *Verita-*
tes fidei definire solius Pontificis est, qui
in hoc errare non potest. Ejusmodi do-
ctrinas in Galliis exponendo Domini-
cani peccabant, eo quod in Schola An-
gelica accommodatitiam Theologiam
pro temporis, locorumque opportuni-
tate adhibere, edocti non fuissent.

Sæc. XVII.
A. C. 1611.

Vide infra
S. XX.

§. X.

*Franciæ Regis edicta contra Aleato-
res & Duella.*

Constabat, quod in variis Franciæ
urbibus alearum usus tantopere in-
valuerit, ut quamplurimi honesto loco
nati

Serran.
Franc. Hist.
pag. 900.